

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ J. M., 2/ V. M.**, proti žalovanému: **S.V.S., a.s.**, v konaní o zaplatenie sumy 5452,10 EUR s príslušenstvom, o negatívnom kompetenčnom konflikte medzi Obvodným úradom životného prostredia v Lučenci a Okresným súdom v Lučenci, takto

r o z h o d o l :

Prejednanie a rozhodnutie veci **p a t r í do právomoci Okresného súdu Lučenec.**

O d ô v o d n e n i e :

Podaním zo dňa 3. decembra 2009, ktoré bolo doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 7. decembra 2009, sa Obvodný úrad životného prostredia v Lučenci domáhal vydania rozhodnutia podľa § 8a Občianskeho súdneho poriadku v spore o právomoc medzi súdom a orgánom štátnej správy.

Obvodný úrad životného prostredia v Lučenci nesúhlasil s postúpením veci Okresným súdom v Lučenci rozsudkom č.k. 17 C 42/2004-371 zo dňa 16. apríla 2009, ktorým tento súd konanie o zaplatenie sumy 2121,09 EUR s príslušenstvom zastavil a v tejto časti postúpil vec po právoplatnosti rozsudku Obvodnému úradu životného prostredia. V časti zaplatenia sumy 3331,01 EUR spolu s úrokmi z omeškania žalobu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovaného uznesením č.k. 15 Co 164//2009-390 zo dňa 30. júna 2009 rozsudok okresného súdu v časti výroku o zastavení konania a postúpení veci Obvodnému úradu životného prostredia v Lučenci po právoplatnosti rozsudku potvrdil. Vo zvyšku zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. Obvodný úrad životného prostredia v Lučenci s postúpením veci Okresným súdom Lučenec nesúhlasil, a preto predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie sporu o právomoc.

Obvodný úrad životného prostredia v Lučenci vo svojom podaní ďalej uviedol, že predmetom súdneho konania bol žalobcami tvrdený nárok na náhradu za nútené obmedzenie užívania pozemkov v ich vlastníctve v dôsledku prevádzkovania

vodovodného potrubia žalovaným na časti týchto pozemkov za obdobie od 1. apríla 2001 do 8. júna 2004.

Nesúhlasil so záverom, že pokiaľ súdy posudzovali prvé obdobie uplatneného nároku od 1. apríla 2001 do 1. júna 2002 podľa zákona č. 138/1973 Zb. (správne má byť zrejme uvedený zákon č. 199/1995 Z.z.) a dospeli v danej veci k záveru, že o tejto časti nároku má rozhodnúť vodohospodársky orgán, ktorým je podľa § 36 zákona č. 422/2002 Z.z. obvodný úrad životného prostredia.

Uviedol, že normy upravujúce právomoc súdov, iných štátnych orgánov a orgánov územnej samosprávy sú procesnoprávnymi normami. V oblasti procesného práva sa uplatňuje všeobecne platná zásada, v zmysle ktorej sa rozhoduje podľa práva platného v čase, keď sa o veci rozhoduje. Prejednať vec a rozhodnúť o nej má teda ten, komu je taká právomoc daná podľa práva platného v dobe rozhodovania, a to aj vtedy, ak predmetom rozhodovanej veci je nárok, ktorý vznikol v čase, keď právomoc rozhodovať o takom nároku mu podľa starého práva nepatrila. Teda v danej veci mali súdy posudzovať otázku právomoci konať a rozhodnúť o žalovanom nároku v dobe od 1. apríla 2001 do 1. júna 2002 podľa právneho stavu, ktorý tu bol v dobe rozhodovania, teda podľa zákona č. 422/2002 Z.z., z ktorého vyplýva, že o takých nárokoch rozhoduje v prípade sporu súd. Posúdenie otázky právomoci súdmi podľa zrušeného zákona č. 138/1973 Zb. (zrejme správne má byť zákona č. 199/1995 Z.z.) považoval preto za nesprávne.

Podľa § 8a Občianskeho súdneho poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.

Okresný súd Lučenec v odôvodnení svojho rozsudku č.k. 17 C 42/2004-371 zo dňa 16. apríla 2009 konštatoval, že právny vzťah medzi účastníkmi konania v predmetnej veci neupravuje len jeden špeciálny zákon, ale podľa doby existencie tohto právneho vzťahu rôzne právne predpisy. Keďže žalobcovia sa dožadovali peňažného plnenia od 1. apríla 2001 do 8. júna 2004 súd musel posúdiť ich nárok na peňažné plnenie podľa zákonov účinných v jednotlivých obdobiach.

Obdobie od 1. apríla 2001 do 1. júna 2002 bolo upravené zákonom č. 199/1995 Z.z. s účinnosťou od 1. októbra 1995 do 1. júna 2002 do účinnosti zákona č. 184/2002 Z.z. Z ustanovenia § 37a zákona č. 199/1995 Z.z. vyplýva, že žalovanému vzniklo zo zákona vecné bremeno, na základe čoho prevádzkoval predmetnú vodnú stavbu na cudzej nehnuteľnosti ako výkon práva vecného bremena. Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia za prvé obdobie tiež vyplýva, že ak medzi stavebníkom a vlastníkom nehnuteľnosti nedôjde k dohode, o náhrade má rozhodnúť vodohospodársky orgán. V zmysle zákona č. 422/2002 Z.z. je v súčasnosti právomocný na rozhodovanie o peňažnom plnení žalobcov za obdobie od 1. apríla 2001 do 1. júna 2002 Obvodný úrad životného prostredia (§ 36 zákona č. 422/2002 Z.z.).

Obdobie od 1. apríla 2001 do 1. júna 2002 matematicky predstavuje 426 kalendárnych dní x 3 Sk za deň nájmu x 50m², tak ako to požaduje žalobca, čo predstavuje sumu 63 900 Sk po prepočte konverzným kurzom 2121,09 EUR.

V uvedenej právnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že príslušným na prejednanie veci je Okresný súd Lučenec, a to s poukazom na ustanovenie § 20 ods. 4 zákona č. 442/2002 Z.z. (účinné v čase rozhodovania o nároku vlastníka nehnuteľnosti), podľa ktorého ak je vlastník nehnuteľnosti v dôsledku výkonu oprávnení prevádzkovateľa alebo z dôvodu určenia pásma ochrany (§19) obmedzený v obvyklom užívaní nehnuteľnosti, má právo na primeranú náhradu za nútené obmedzenie užívania nehnuteľnosti. Náhradu môže vlastník nehnuteľnosti uplatniť u vlastníka verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie do jedného roka odo dňa vzniku núteného obmedzenia užívania nehnuteľnosti. Ak vlastník verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie nevyhoví nároku alebo je nečinný, môže vlastník nehnuteľnosti uplatniť svoje právo na súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď uplatnil nárok u vlastníka verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie.

Z vyššie citovaného znenia ustanovenia zákona jednoznačne vyplýva, že o nároku vlastníka za účinnosti zákona č. 422/2002 Z.z. rozhoduje súd, pretože sa rozhoduje podľa práva platného v čase rozhodovania, pričom hmotnoprávne nároky musia byť posúdené v súlade so zákonom č. 199/1995 Z.z., teda v čase kedy nárok vznikol – obdobie od 1.apríla 2001 do 1. júna 2002.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. apríla 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová